

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. II. Bonæ voluntatis virtus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

SPECU-
LUM SPI-
RITUA-
LE.

Révèrà quidam † sanitatem ani-
mæ consecuti sunt, atque ad eum
virtutis gradum conscenderunt,
ut mortem ipsam fidenter subi-
rent potiùs, quàm in Deum scien-
tes ac volentes peccarent: & tam-
en ipsi ignorantes se sanos esse,
semper timent atque anguntur,
nec aliud sibi persuasum habent,
nisi quodd debiles sint & infirmi.

Z.
Ne su-
perbiant,
& ut se
in Dei
volunta-
tem resi-
gnent.

Benignissimus sapientissimuf-
que Conditor ex magna fidelita-
te & dilectione, quam erga eos
habet, huiusmodi ignorantiam,
metù & pressuram in eis, quam-
diu vivunt, relinquit. Satis enim
ei perspectum est, illos ad eò fra-
giles esse, ut si se convaluisse pro
comperito haberent, statim ad se-
ipsum cum vana sui complacentia
reflexerentur. Bonum illis est
eam perferre miseriam, in qua se-
se Deo humiliter resignant. Illos

* Pufil-
lanimes
bonæ
volun-
tatis in
vita se-
let De-
In mor-
te solà-
tis do-
nare.

* tamen sub mortem ab hujus-
modi ignorantia & longi tene-
bris pius Dominus eripere con-
suevit: donans illis firmam erga
se fiduciam, in qua etiam felici-
ter ex hac luce emigrant.

§. II. BONÆ VOLUNTATIS
VIRTUS

1.
Deum nō
abiciet
bonam
volunta-
tem.

Nullò pacto diffidere debes,
propterea quòd imperfectus sis:
Deus enim abicere non potest
hominem bonæ voluntatis. Ipse
penitus novit infirmitatē tuam,
& te blandè consolatur in Evan-

Quia nempe status gratiæ, & animæ
sanitas, excludit quidem peccatum mor-
tale, sed non omnes morbos & navos veni-
ales. Et sic Sani dicuntur, quia carent cul-
pa mortali; & simul infirmi, quia non ca-
teat culpa veniali.

gelio, ubi sancti Angeli narran-
tur Christo nato cecinisse verba
ista optatissima, *Pax hominibus bonæ
voluntatis.* Non dixerunt, Pax
hominibus magnæ vel perfectæ
sanctitatis, (quàmquam si hoc
dixissent, id quod maximè ve-
rum est, dixissent;) sed ut etiam
infirmi ac pusilli, qui bonæ vo-
luntatis sunt, consolationem ac-
ciperent, læti, dixerunt, *Pax ho-
minibus bonæ voluntatis.*

Luc. 24

Si facis rationabiliter * quod
in te est, & Deo placere verè desi-
deras; Deus haud dubiè conatù,
laborem, desiderium & bonam
voluntatem tuam eximiè aliquà.
do coronabit, etiam si piis operi-
bus, exercitiis, atque orationibus
tuis magna inæqualitas adiun-
cta, & multi defectus permisti
sint. Quamdiu enim non avertis
voluntatem tuam à Deo, & sæ-
piùs doles atque ingemiscis pro-
pter imperfectionem ac multipli-
ces offensas tuas, Deus pro ines-
tabili bonitate sua reputat opera
tua digna æterna remuneratione.
Quamdiu, inquam bonam vo-
luntatem retines, & humilitati
ceterisque veris virtutibus das o-
peram, atque à peccatis sedulò
abstines; places Deo, & in bona
conscientia tua, tanquàm in amœ-
na paradiso, jucundè commorari
potes.

2.
In quo
consistat
bona vo-
luntas.
* Cum
auxiliis
gratiæ
faciens
quod in
se est,
corona-
bitur à
Deo ob
bonam
volun-
tatem
in eo
quod
facere
non po-
test.

Certè bona omnia ex volun-
tate dependent: & quando hu-
militatem, charitatem, vel quas-
libet alias virtutes habere appe-
tis, & id tota voluntate vis, facis-

3.
Ab ea
pendet
perfectio
& valor
operis.

SPECU-
LUM SPI-
RITUA-
LE.

quod potes; proculdubiò habes eas coram Deo. Iridem dum boni quidpiam facere ex animo desideras, sed non vales; Deus bonam voluntatem tuam pro opere suscipit. Et tam magnum est desiderium tuum apud Deum, quàm magnum cupis, atque integra voluntate vis illud esse. Itaque utiliter admodum potes ita orare: *O utinam, Domine, utinam pro honore nominis tui, haberem tantum amorem & affectum ad te, quantum unquam aliqua creatura habuit! Pie Iesu, peto & opto vehementer, ut plena voluntate & perfecto desiderio omni tempore erigam in te, sicut tibi placitum est: peto & opto toto corde, ut in omni virtute & sanctitate tibi perfecte placeam pro grata voluntate tua.*

§. III. MORTIFICATIO.

1. Non debes etiam pusillanimis effici, nec putare te remotum esse à Deo, propterea quòd forrè nequis magnam vitæ austeritatem præstare, vel quòd ad eam sectandam minimè sentis te intus trahi atque impelli. Neque enim in illa consistit vera perfectio, veraque sanctitas; sed consistit in propriæ voluntatis ac vitiorum mortificatione, consistit in vera humilitate atque charitate. Non legimus beatam virginem Mariam Dei genitricem tam rigidam duxisse vitam, quàm rigidam duxit sancta vidua Iudith; & tamen longè perfectior fuit quàm ipsa Iudith. Non omnes electi eadem viâ extrinsecus gradiuntur: at intrinsecus omnes

Austeritas exterior bona est, sed non necessaria, interior autem omnino excipienda.

omnino eandem viam terere debent, nempe viam humilitatis veræque charitatis sive sancti amoris. Nam & aliam viuendi rationem beatus Ioannes Baptista secutus est, atque aliam sanctus Ioannes Evangelista; & tamen quia vterque verè humilis erat, ac Deum proximumque verè diligebat, vterque Deo maximè placuit.

Lætare, & lauda Deum, cuius gratiâ plerique adiuti, rigidam ducunt aut duxerunt vitam: ita enim per piam gratulationem sinceramque dilectionem merita eorum efficiet quodammodò tua, & præmium atque gloriam recipies à Deo pro bonis quæ in alijs purèamas. Porro, pro vitæ austeritate quæ tibi deest, potes offerre Deo Patri ieiunia, vigiliam, tribulationes, & acerbissimam passionem Christi. Quòd si rationem viuendi aliquantò asperiores (Deo adiuuante) sectatus fueris, facito id simpliciter ad gloriam Dei; & non nimium innitaris neque confidas huiusmodi austeritati vel meritis tuis, verum spem omnem potissimum colloca in passione Christi & in satisfactione, expiatione ac meritis eius.

Non est quòd multum metuant imperfecti, modò semper ad meliora contendant (sanctum tamen Dei timorem nunquam deponere debent) non est, inquam, quòd inordinatè metuant. Christus enim in corpore suo mystico

DOM